

РЕШЕНИЕ

№ 16723

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав, в
публично заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9626** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на „УЛТИМЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н Т. [улица] чрез адв. А. Т., срещу заповед № ФК-С2313-0124599/14.08.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП С., с която на дружеството жалбоподател е наложена принудителна административна мярка запечатване на обект – бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван към момента на проверката от жалбоподателя, и забрана за достъп до него за срок от 7 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.
В жалбата и допълнение към същата за изложени доводи за незаконосъобразност на издадената заповед, като се твърди, че същата е издадена при липса на правни и фактически основания, липса на мотиви в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Констатираното нарушение не е описано точно и ясно, така че нарушителя да разбере в какво е обвинен, което възпрепятства възможността му да организира адекватно защитата си. Наред с това се твърди, че са налице са основания случая да бъде счетен за маловажен. Причината за установените разлики между акцизните данъчни документи /АДД/ и получените данни от дистанционната връзка, според жалбоподателя се дължи на технически проблем по подаване на информацията към НАП от електронната система с фискална памет, който стои извън контрола на жалбоподателя. Установявайки, че нивомерната система не отчита правилно УЛТИМЕЙТ“ ЕООД уведомява дружеството „Зефир Н“ ЕООД, което поема сервизната поддръжка на проверявания обект. Посочва се, че данни са подавани, но констатираната разлика в отчитането по НИС и тези по

данните от въведеното в обекта ФУ се е дължало на механична повреда в нивомера на НИС. Проверяващият орган не е изследвал наличната в обекта документация за да установи, че полученото в резервоарите гориво съответства на издадените акцизни данъчни документи, които са регистрирани в системата на НАП в деня на доставката. Полученото гориво е отразено в счетоводството на дружеството, а в следствие е реализирано от проверявания обект. Твърди се, че причините за разминаване в данните се дължи единствено и само на техническа грешка в нивомерната система, която стои извън контрола на жалбоподателя. Посочва се, че според правилата на Наредба Н-18 ат 13.12.2006г., търговецът е длъжен да подаде данните за получените доставки към НАП чрез ЕСФП без за него да съществува задължение да гарантира, че така изплатените данни са и получени от приходната администрация. Следователно, ако те са надлежно подадени към НАП, но не са получени поради технически причини, които не могат да бъдат вменени във вина на лицето, то посоченото задължение следва да се счита за изпълнено, а редът за подаване на данни-спазен. Оспорва изложеното в заповедта, че извършеното нарушение е довело до значително отклонение от данъчно облагане, за което административният орган не е ангажирал доказателства. За опровергаване на тези твърдения се позовава на първо място на обстоятелството, че АДД, които отразяват излизането на горивото от резервоара, неговата доставка и количество своевременно и надлежно са регистрирани в информационната система на НАП в деня на издаването им. Декларациите за съответствие на количеството на течни горива, товарителницата и документа за доставено количество са счетоводно отразени. В тази връзка се сочи, че ако административният орган беше извършил справка в счетоводството на дружеството и в информационната система на НАП щеше да установи съответствие между доставеното на обекта количество гориво и отразеното в АДД. Последното е реализирано на пазара и отразено счетоводно, като са платени дължимите данъци и бюджета не е оцетен. На следващо място се твърди, че е налице съществено процесуално нарушение, изразяващо се в несъответствие между описаното нарушение и неговата правна квалификация, което затруднява в значителна степен правото му на защита. Позовава се на съдебна практика. Твърди се, че размерът на санкцията не е съобразен с целта на закона, като е нарушен принципа на съразмерност. Според жалбоподателя срокът за запечатване на обекта е прекалено дълъг и това ще накърни в значителна степен неговите икономически интереси. С жалбата се отправят доказателствени искания за допускане на съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ и съдебно-техническа експертиза /СТХ/, с конкретно формулирани въпроси. В заключени е отправено искане за отмяна на оспорената заповед.

Жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се представлява в открито съдебно заседание от процесуален представител, който поддържа жалбата, прави доказателствени искания и моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски, съгласно приложен списък.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

На 22.04.2023г., в 12:57 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1 Т. 41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „УЛТИМЕЙТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че задълженото лице - има въведена в експлоатация електронна система с фискална памет (ЕСФП) модел DFS-Q7S-KL, централно

регистриращо устройство: PC и Datecs FP2000, тип 31, одобрена със свидетелство с рег. № на ФУ в НАП: 4556397 от 27.04.2022 г., индивидуален номер: DT861832 и номер на фискалната памет: 02861832, бензиноколонки тип: Wayne Helix 100 MID: 107026 (за светли горива), газоколонки тип: ADAST VISY ДР № 4219, нивомерна система тип Fanfir VISY ДР № 4914. Изискани и представени са документи, за доставки на гориво, направена е и справка в програмен продукт „Фискални устройства с дистанционна връзка“ за получените доставки, като е установено, че има разлики между доставеното количество гориво, отразено от нивомерна система и доставеното количество гориво, отразено по документ, като предадените данни по дистанционна връзка на Национална агенция за приходите не дават възможност за определяне на реално полученото и налично количество гориво в резервоарите за съхранение обектите за търговия с течни горива на дати: 22.04.2023 г., 13.04.2023 г., 08.02.2023 г., 10.02.2023 г. и 22.02.2023 г., както следва:

На 22.04.2023 г. е получена доставка на 2000.710 л дизелово гориво с АДД с УКН № 0000000007690500 от 21.04.2023 г., но отчетеното по нивомер, съгласно служебен бон № 0019830 от 22.04.2023 г. количество е в размер на 1895.120 л, т.е. нивомерната система в момента на доставката е отчела 105.590 л по-малко влято количество дизелово гориво от доставеното по документи.

На 13.04.2023 г. е получена доставка на 1006.890 л. автомобилен бензин А95 по АДД с УКН 0000000007675441 от 12.04.2023 г., при отчетено в момента на доставката чрез наличната в обекта нивомерна измервателна система съгласно служебен бон № 0019463 от 13.04.2023 г. количество в размер на 797.480 л. т.е. нивомерната измервателна система в момента на доставката е отчела 209.410 л. по-малко влято количество автомобилен бензин А95 от доставеното по документи.

На 08.02.2023 г. е получена доставка на 1011.000 л. автомобилен бензин А95 с АДД с УКН № 0000000007523575 от 08.02.2023 г., но отчетеното по нивомер, съгласно служебен бон № 0017038 от 08.02.2023 г. количество е в размер на 870.820 л, т.е. нивомерната система в момента на доставката е отчела 140.180 л. по-малко влято количество автомобилен бензин А95 от доставеното по документи.

На 10.02.2023 г. е получена доставка на 1011.000 л. автомобилен бензин А95 по АДД с УКН 0000000007536182 от 10.02.2023 г., при отчетено в момента на доставката чрез наличната в обекта нивомерна измервателна система съгласно служебен бон № 0017087 от 10.02.2023 г. количество в размер на 722.19 л. т.е. нивомерната измервателна система в момента на доставката е отчела 288.810 л. по-малко влято количество автомобилен бензин А95 от доставеното по документи.

На 22.02.2023 г. е получена доставка на 996.000 л. автомобилен бензин А95 с АДД с УКН № 0000000007556759 от 22.02.2023 г., но отчетеното по нивомер, съгласно служебен бон № 0018017 от 22.02.2023 г. количество е в размер на 711.49 л. т.е. нивомерната система в момента на доставката е отчела 284.510 л. по-малко влято количество автомобилен бензин А95 от доставеното по документи.

Предвид горепосоченото и приложените документи е прието, че предадените данни по дистанционна връзка на НАП не дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение, с което е прието, че е нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.

В издадената заповед също така се сочи, че са изискани и представени документи от доставка на дизелово гориво с АДД № 100000000723 от 06.03.2023г., но от справка в програмен продукт „Фискални устройства с дистанционна връзка“ било видно, че няма подадени данни за същата доставка с АДД № 100000000723 от 06.03.2023г.“ При проверка е установено, че от дружеството е направен опит да изпрати доставка по документ, като на служебен бон № 00170013 от 06.02.2023г. било записано „доставката на гориво по документ неуспешна. Невалиден АДД

номер“. С посоченото дружеството е нарушило чл. 118, ал. 6 от ЗДДС.

При проверката са изискани и представени комплект документи при извършени доставки на горива за дружеството, като било установено, че дружеството в качеството си на данъчно задължено лице - получател по доставки на течни горива, съгласно чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, е получил доставка на горива, като същите не са отразени на датата на данъчното събитие. Същото било видно и от направена справка в програмен продукт „Фискални устройства с дистанционна връзка“. Така на 10.02.2023г. по АДД № [ЕГН] от 10.02.2023г. е получена доставка на „автомобилен бензин А95“, отразено по нивомер същият ден в 20:11ч., като данните за документираната доставка са подадени и изпратени по дистанционна връзка към НАП на 11.02.2023г. в 12:29ч., съгласно цитиран служебен бон. На 22.02.2023г. по АДД № [ЕГН] от 22.02.2023г. е получена доставка на „автомобилен бензин А95“, отразено по нивомер в 19:31ч., като данните за така документираната доставка са подадени и изпратени по дистанционна връзка към НАП на 23.02.2023г. в 07:08ч., съгласно цитиран в заповедта служебен бон.

Предвид горното е прието, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 118, ал. 10 от ЗДДС да подаде данни в НАП за горепосочените доставки на гориво, чрез наличната в обекта ЕСФП на датата на данъчното събитие.

С уведомително писмо от жалбоподателя са представени на органите по приходите допълнителни документи и обяснения, сервизен протокол, разпечатан за декларирани доставки и количества по нивомер за февруари и март 2023 г., както и разпечатки протокол от страна на сервизна фирма за прекъсвания на връзката с ЦРУ на НАП. В сериен протокол от страна на сервизно дружество „ЗЕФИР - Н“ ЕООД е обективизирано становище, което според проверяващите органи съдържа предположения, неподкрепени с доказателствен материал относно констатираните разминавания при доставките на гориво, дължащи се на различни фактори, като температурна разлика, количеството което, е натоварено от базата е при 15 градуса (по Ц.), а външната температура различна, това води до разминаване в литрите. Друг фактор бил транспортът на гориво и начина на приемане на гориво.

За установените факти и обстоятелства бил съставен протокол за извършена проверка сер. АА № 0124599/22.04.2023 г., на основание чл. 110, ал. 4, вр, чл. 50, ал. 1 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс и акт за установяване на административно нарушение сер. АН № F715095/11.07,2023 г., сер. АН № F715107/11.07.2023 г., сер. АН № F715112/11,07.2023 г. . От констатацията следвало, че „УЛТИМЕЙТ“ ЕООД не подава данни от ЕСФП по чл. 118 от ЗДДС в Националната агенция за приходите, което изпълнява състава на чл. 118, ал. 6 и ал. 10 във вр. с чл. 186, ал. 1, т. 1, б „г“ от ЗДДС.

Предвид изложенното, с оспорената заповед е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект за срок от 7 дни, като в заповедта е посочено, неспазването на финансовата дисциплина, изразяващо се в липса на данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива, безспорно води до засягане на отчетността на реално реализираните продажби, евентуално до укриване на облагаеми доходи.

В хода на съдебното производство по искане на жалбоподателя са допуснати и приети ССЧЕ и СТХ.

Съгласно приетата СТХ, принципът на измерване на обема на течните горива е механичен. В сондата има дълга метална пръчка, по която свободно се движи метално топче, което е нанизано на металната пръчка. Ако по металната пръчка се залепят някакви боклуци (налепи), металното топче се задържа от тях, остава под нивото на горивото и започва да не отчита вярно нивото на горивото в резервоара. Вещото лице дава заключение, че причината за подаване на различна информация от електронната система с фискална памет/ЕСФП/ модел „DFS-Q7S-KL” с рег. № на

ФУ в НАП: 02861897 от 27.04.2022г., индивидуален номер DT861832 е Нивомерната Измервателна Система (НИС) на цистерните, в които се съхранява горивото. В заключението на СТХ се сочи още, че електронната система с фискална памет „DFS-Q7S-KL“ не може да бъде манипулирана. Системата предлага пълна отчетност и контрол на персонала, детайлни справки за продажби и доставки, запис на събитията с цел контрол на персонала и управителите. Електронната система с фискална памет ЕСФП модел „DFS-Q7S-KL“ с рег. № на ФУ в НАП: 02861897 от 27.04.2022 г., индивидуален номер DT861832 и номер на фискалната памет 02861832 е конфигурирана да отчита регулярно към НАП количеството на гориво на бензиностанцията на всеки 60 секунди.

Съгласно приетата ССЧЕ, всички разглеждани доставки на гориво са надлежно документирани с издадени фактури, акцизни данъчни документи, товарителници и съпътстващи документи, и са включени в Дневника за покупки на „УЛТИМЕЙТ“ ЕООД за съответните данъчни периоди. Това потвърждава, че доставките са отчетени по ЗДДС и включени в данъчното отчитане на дружеството. Поради непредставянето на счетоводни регистри (напр. Главна книга, оборотна ведомост, аналитични обороти по сметки 302 „Горива“, 401 „Доставчици“ и др.), не може да се направи окончателен извод относно пълното счетоводно осчетоводяване на посочените доставки, въпреки данъчната им отчетност. В заключението се сочи доставеното количество гориво на всяка от процесните дати /стр.10/, като общо доставено количество бензин А95Н е 3018 литра, а дизелово гориво Б6 е 4002.35 литра. Доставките са документирани с издадени фактури и съответни акцизни данъчни документи, както и с приложени заявки, товарителници и декларации за съответствие. Вещото лице дава заключение, че продажбите на дизелово гориво, отчетени към 29.04.2023 г. (3620.12 литра), превишават доставката от 22.04.2023 г. (2000.71 литра), което представлява доказателство за реализиране на доставеното гориво. За доставките на бензин от месец февруари (08.02, 10.02 и 22.02.2023 г.), вещото лице установява, че отчетените продажби от фискалните документи възлизат на общо около 5500 литра, което включва доставените обеми, но не позволява обвързване с конкретна дата. По отношение на доставката от 13.04.2023 г. вещото лице посочва, че не са налични отчетени количества в литри, което не позволява да се установи с точност реализацията, въпреки наличието на стойностна отчетност в Z-отчета. Вещото лице дава заключение, че въпреки видимата търговска активност, липсата на счетоводни регистри (в т.ч. движения по сметки 302 и 701) не позволява да се проследи кой точно обем от закупеното гориво е бил реализиран, нито да се установи пряка връзка между конкретна доставка и отчетените продажби. Това представлява ограничение при пълната проследимост на движението на стоката и не позволява категоричен извод относно индивидуалната реализация на всяка конкретна доставка.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на пряк съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В съответствие с нормата на чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи принудителна административна мярка по ал. 1 е орган по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. На основание законово предвидената възможност за делегиране на компетентност, със заповед № 3ЦУ – 1148 от 25.08.2020г. изпълнителният директор на НАП е възложил на началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават

заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Видно от заповед № 441/16.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП на наложилия процесната принудителна административна мярка С. К. Д. е възложено да изпълнява длъжността началниците на отдели „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП. При тези данни, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на делегираната му предметна компетентност.

Заповедта е постановена в предписаната от закона форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2, т. 1-8 АПК, противно на изложените в жалбата твърдения, които касаят издаването на съответните актове, но при реализиране на административно-наказателната отговорност на лицето по ЗАНН и съответно са неотносими към настоящото производство. Същите са и неоснователни, доколкото в издадената заповед съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ.

Съдът не установява допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените.

Настоящият съдебен състав намира заповедта за материално незаконосъобразна по следните съображения:

Нормата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС е със следното съдържание "Принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което: 1. (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 12.12.2020 г.) не: г) (изм. – ДВ, бр. 104 от 2020 г., в сила от 12.12.2020 подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите".

Относимите разпоредби на чл. 118 ЗДДС в случая се тези на: алинея 6, според която всяко лице по ал. 1, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива; алинея 10, според която данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, е длъжно да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях; данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис. От друга страна нормата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н – 18/2006 г. на МФ определя, че всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива; за тази цел като средство за измерване от

одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол. Правилата за установяване на дистанционна връзка, данъчен терминал (ДТ) и подаване на данни се съдържат в т. IIIб на приложение № 1 към чл. 8, ал. 1 от наредбата. Съгласно т. 2, б. "а" от т. IIIб на цитираното приложение дистанционната връзка с НАП се осъществява посредством задължителна съставна част на ФУ – данъчен терминал, в който се записват данните от дневния финансов отчет с нулиране, като при ЕСФП едновременно с това се записват и данните от НИС и броячите на колонките/разходомерите/измервателните системи, като същите се отпечатват като служебен бон /чл. 39, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ/. В т. IIIб, т. 3 от Приложение № 1 на наредбата са регламентирани видове данни за определяне на наличните и продадените количества горива, предавани от ЕСФП по установената дистанционна връзка - а) данни от нивомерната система за доставка на горива и за наличните количества горива (подавани автоматично от нивомерните системи или ръчно въведени, когато данните не могат да бъдат прочетени от нивомерната система); б) данни за продадените количества горива от сумарните броячи на средствата за измерване на разход (автоматично от електронните броячи или ръчно въведени от ЕСФП показания на механичните броячи при липса на електронни броячи); в) данни за доставени количества горива по документ за доставка при приключване на доставката. Правилото на чл. 59а ал. 1 изр. второ и трето, предвижда, че "... подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (УКН) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на УКН на еАДД за доставени количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им,... ". На следващо място Приложение № 17 от Наредба № Н-18/2006 г., т. 8, т. 9 и т. 9а дават описание съответно на "полетата при съобщение за доставка на гориво по данни от нивомерната система на ЕСФП (31) към НАП" /т. 8/, "Описание на полетата при съобщение за доставка на гориво по документи от ЕСФП (31) към НАП" /т. 9 и "Описание на полетата в отговора на НАП при предаване на съобщение за доставка на гориво по документи или по данни от нивомерната система на ЕСФП (31)".

В конкретния казус не е спорно, че дружеството има монтирана в търговския обект – бензиностанция ЕСФП, включваща в състава си и нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП по смисъла на чл. 3, ал. 3 от цитираната Наредба. Не се твърди, а и при проверката на място не са открити данни в тази система да е осъществявана допълнителна намеса, която да пречатства възможността за контрол или да води до изкривяване или манипулиране на данните, подавани по електронен път до НАП. При коментираното по-горе коректно подаване на информация, не се установява умишлено укриване на данни за получено гориво от страна на задълженото лице,

такова на практика не се претендира и от ответника. Приетата по делото и неоспорена от страните СТХ потвърждава това обстоятелство, като сочи, че ЕСФП е конфигурирана да отчита регулярно към НАП количеството на гориво на бензиностанцията на всеки 60 секунди и не може да бъде манипулирана. Според така приетото заключение на СТХ, причината за подаване на различна информация от ЕСФП модел „DFS-Q7S-KL” с рег. № на ФУ в НАП: 02861897 от 27.04.2022г., индивидуален номер DT861832 е НИС на цистерните, в които се съхранява горивото. От органите на приходната администрация не е било установено, че некоректно подадените данни към НАП се дължат на недобросъвестно поведение на санкционираното дружество или на негови длъжностни лица, обратно - коментираните по-горе факти, в т.ч. и приетата СТХ сочат, че се касае за проблем, обективно стоящ извън знанието на санкционираното дружество, а вероятно и извън възможността на последното самостоятелно да го отстрани, независимо от положената дължима грижа.

Необосновани са и изводите на органа по приходите за допуснато нарушение на чл. 118, ал. 6 от ЗДДС досежно констатираното неуспешно изпращане на данни по доставка на дизелово гориво с АДД № 10000000723 от 06.02.2023г. В случая задълженото лице е изпълнило задължението си да подаде данни от ЕПФС за процесната доставка и за това са налице доказателства, цитирани от проверяващ орган в издадената заповед.

На следващо място необосновани са и изводите за допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

С разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС е въведено задължение за данъчно задължено лице – доставчик/получател по доставка на течни горива, да подава в НАП данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, като данните следва да се подадат на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Съгласно разпоредбата на чл. 59а, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2026 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията за софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, лицата по чл. 118, ал. 9 и 10 от ЗДДС подават в НАП данни чрез електронен документ за доставка - приложение № 22, или електронен документ за получаване – приложение № 23, за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях, отнасяща се до цялото количество гориво или до част от него, в случаите, когато данните не са декларирани с електронен акцизен данъчен документ (еАДД)/единен административен документ (ЕАД) и са задължителни за подаване съгласно наредбата. Всеки електронен документ за доставка, електронен документ за получаване, както и подадените данни за доставени количества горива по документ, въведени чрез ЕСФП, съдържат задължително уникален контролен номер (УКН) на еАДД или митнически референтен номер (МРН) на ЕАД. Въвеждането на УИК на еАДД за доставени

количества горива по документ, постъпили в обект с ЕСФП, се извършва чрез баркод четец при постъпването им, а в случаите на освободени доставки от лицензиран складодържател, регистриран по ЗАДС, на втечен нефтен газ (LPG) в бутилки за отопление, продадени на физически лица, които не са еднолични търговци, въвеждането на УИК се извършва в деня на издаване на обобщения акцизен документ. Съгласно чл. 59а, ал. 3 лице по ал. 1- получател по доставка на течни горива подава ЕДП съгласно приложение № 23 за потвърждаване на полученото гориво с изключение на случаите, когато горивото се доставя в обект с ЕСФП.

В чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС е регламентирано изключение от задължението по чл. 118, ал. 10 от ЗДДС, според което данни по ал. 10 не се подават от получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 59а, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., според която получателят по доставка на течни горива подава ЕДП съгласно приложение № 23 за потвърждаване на полученото гориво с изключение на случаите, когато горивото се доставя в обект с ЕСФП.

Анализът на разпоредбите сочи, че редът и начините за подаване на информация в НАП за получени доставки на течни горива е различен в зависимост от това дали в търговския обект, където е извършена доставката, респ. получаването се използва ЕСФП или не.

В случая както бе посочено по делото не е спорно, че дружеството-жалбоподател използва в търговския обект ЕСФП. По отношение на получената на 10.02.2023 г. и на 22.02.2023 г. доставка на гориво "автомобилен бензин А95", документирана съответно с АДД с УКН № 0000000007536182 от 10.02.2023 г. и АДД с УКН 0000000007556759 от 22.02.2023 г. се установява, че същото е било отчетено от нивомерната измервателна система и данните са били изпратени своевременно в НАП чрез изградената дистанционна връзка. Това е видно от генериран "служебен бон" за постъпило зареждане по нивомер № 0017087 от 10.02.2023 г. в 20: 11 часа и служебен бон" за постъпило зареждане по нивомер № 0018017 от 22.02.2023 г. в 19: 31 часа. От тях става ясно, че съответната доставка по нивомер в бензиностанцията е регистрирана чрез ЕСФП, предвид отразения статут "успешно" по отношение на постъпилото зареждане по нивомер, т. е. информацията е постъпила своевременно (в деня на доставката) в НАП.

Предвид изложеното се налага извод, че след като чрез нивомерната измервателна система на обекта са отчетени своевременно на датата на постъпване процесните две доставки на гориво (съответно на 10.02.2023 г., в 20: 11 часа и на 22.02.2023 г., в 19: 31 часа) и информацията за тях е получена в НАП, то неправилно е прието, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС.

В случая както бе посочено, по делото липсват доказателства, данни/твърденията, че закъснялото подаване на данните по документа за двете доставки, както и разминаванията в количеството доставено гориво по документи и данни по нивомер за останалите процесни доставки е станало в резултат на умишлено поведение на задълженото лице, поради манипулация на системата

или други подобни неправомерни действия, с цел укриване на доставката. Ето защо, въз основа на установеното по фактите, настоящата инстанция намира, че административният орган не е доказал наличието на целенасочено неправомерно поведение на дружеството, изразяващи се в неподаването на данни в НАП за доставено количество гориво на обекта. Не може да се приеме, че дружеството е организирано дейност в отклонение от данъчното облагане, както и, че има извършено неправомерно действие или бездействие, обосноваващо прилагането на ПАМ спрямо проверяваното дружество. В потвърждение на това обстоятелство е и даденото от вещото лице заключение по ССЧЕ, че всички разглеждани доставки са надлежно документирани с издадени фактури, АДД, товарителници и съпоставящи документи, представени и приети по делото, като същите са включени в данъчното отчитане на жалбоподателя, при подаване на месечните Справки декларации и Дневни прокупки по ЗДДС.

Предвид изложеното съдът намира, че твърденията в оспорената заповед за нарушение на чл. 118, ал. 6 и ал. 10 от ЗДДС са необосновани и неподкрепени със съответните доказателства, поради което жалбата, като основателна следва да бъде уважена, а оспорената заповед отменена.

При този изход на спора и предвид претенциите на страните за присъждане на разноски по делото, съдът намира, че са налице основанията по чл. 143, ал. 1 от АПК за присъждане на заплатената държавна такса от 50 лева, разноски за възнаграждение за вещи лица общо в размер на 1 442 лв. и за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 850лв., съгласно представен договор да правна защита и съдействие от 05.09.2023г. Направеното от страна на ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в случая се явява неоснователно, доколкото същото е под установения по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. минимум.

Воден от горното, Административен съд София град, 17 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2313-0124599/14.08.2023г. на началник отдел "Оперативни дейности" С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „УЛТИМЕЙТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 2 342 лв., разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

